పురాణాల నిరసనము

Sl.No 527

వరకాంతా నిరసనము

శ్రీ । భాసురుండంచు

వేశ్వరుణ । బాలికలకు

శ్రీరస్తు.

పరకాంతానిరసనము.

———:(o):———

ఉ. శ్రీకరుఁడంచు భవ్యసుర•శేఖరుఁడంచు మహాప్రసిద్ధ
శో । భాకరుఁడంచు సంతతశు•భప్రదుఁడంచు నుపా
ర్థివేశ్వరుల్ । బాల్కటలీల నెంచుటలు•మానియికే

ల ఘటింప నెంచెవో। యాకులపాటు నాకుమనసా!
పరకాంతల పైకిపోకుమా.

శా. ఏజన్మంబున నెట్టిపుణ్యమును నే [illegible] జేసి
తో। యీజన్మంబిల నెత్తి జాగి [illegible] వి చెయ్యు
లా చేయుటల్। సాజంబౌ పురుషార్థముల్ బొరయు
కాం[illegible]క్షన్నమ్మ దిర్గమాని యిం। [illegible]జన్మంబు లభిం

చబోదు మనమా◆యిగాకోరికల్ మానుమా.

సీ. స్నానము, సంధ్యయు, జపము◆దైవసమర్చన సజ్జనాం
ఘ్రిపూ। జానియమంబు, ధర్మమును◆సల్పుట లోన
గువానినీకిర్యో। మానిని నింద్య కర్మకను◆మాన
ములేక యుపక్రమించుటే। మానముగాఁదలంచి మ
న◆మా! పరకాంతలపైకిపోకుమా.

సీ. కులకాంత పైయాసఁ యుంచితగా గొన్నట్టి కొంపలు
వెంట తిఁగ్గుటలు లెంపు । సంద గొంకులలోనఁ జెరి
యుంచుటలు మూలపై పెనలఁగన్నాని భయముఁ జెట
న్నాగ్గు । పరివార లెగతాఁ వుల్ప్ర చుంపటలైన కార
వంబంతయుఁ జారుటాలు । మానము స్వస్థతేకఁ నుం
యుచుండుటయేడు హెచ్చుపైనఁ ముచ్చెక్కు ।

తే. గీ. సగుణులొనిమిది గ్రాహ్యష◆ సతులకెల్ల
కారణం బేదొ యర్థాని◆గానలేక
పాటుపడ నెంతొ పరకాంత◆ పైనిమరులు
నునను! కొసకుమ సుంతనా◆మాటవినుము.

సీ. రంగారుబంగారు◆రంగునీనెడిజరీగల బెనారస్ చీరె◆
మొలనుగట్టి। బలుసొంపులనునింపు◆ చెలువంపు చి

సీ. కులకాంతపైయాస ♦ యుంచియు నొక్కటి కొంతలు
వెంట తి♦ర్గుటలు రెండు । సంధ్యాగోష్ఠులలోన ♦ జరి
యించుటలు మూడు పనులం గన్నాని భయం ♦ పడుట
నాల్గు । పరివారమెగతాళి ♦ పల్చుచుండుట లైదు గౌర
వంబంతయు ♦ జారుటారు । మనము స్వస్థత లేక ♦ మం
యుచుండుటయేడు హెచ్చు వేగనను ♦ మెచ్చిపట్టు ।

తే. గీ. తెగులు బెనిమిది యుర్వీక్ష ♦ తతుల కెల్ల
కారణం బేదొ యర్థానిఁ ♦ గాన లేక
పాటుపడ నెంతె పరకాంత ♦ పైనిమరులు
మనమ! కొనకుము సుంతనా ♦ మాటవినుము.

సీ. రంగారుబంగారు ♦ రంగుసీనడిజరీఁగల బెనారస్ చీరె ♦
మొలనుఁగట్టి। బలుసొంపులనునింపు ♦ చెలువంపు చి

తళింపు రంగులకొర్నాట•రవికెఁదొడఁగి । గొనబా
రు కళిఁగేరు•నునుపాలుగారు నెమొత్రగముఁగఁడుచి
స్ని•బొట్టుబెట్టి । తనకన్న నళునొప్ప•నిరకప్పములఁ
జెవ్వ తలకట్టుదువ్వికే•ల్జడఘటించి॥
తే. గీ. గరగరనికాలినట్టినా•గరముపెట్టి
తొడవులనుఁదాల్చి గుమ్మము•కడనొయార

మొప్పగానిల్చినినుఁజూచుఁచున్న నేఁ
మనమ! పరకాంతపైగలం మరులువిడుమ
నీర్వారు లేరనుచుం నెక్కొను మోహముంతోడ న
న్నుఁడో । వ్రాసినయుత్తరాలఁగలం భావమునిక్కమ
టంచు నమ్మియా । భాసురగాత్రి మోసపు స్వంభావ
మునుం గురుతింపకింకఁజే । రానపడంగనేల మన

మా!♦పరకాంతల పైకిపోకుమా.

చ. ఉరుతర మోహపాశముల♦కుగ్గలిచిక్కిన నా తనుం
గునో। పరిరడల వాకిటన్నిలిపి♦ తారసిలుక రతికట్టి
జాణసీ। తరుణము వచ్చిసందడిలివి♦తకుక్కవదాన వ
టంచుఁబల్కినీ। కఱమఱసెప్పఁజూచుచున♦మా! ప
రకాంతల పైకిపోకుమా.

క. లాలింపట పసతులకు
తాలింపట శాకములకుఁ దద్దయునీవి
లాలింపులుఁ దాలింపులు
నేలింపులు నెఱుఁగ వైతి పదినీ కేలా.

ఉ. ఇంబగువన్నమున్న యెడ నింపగుకూర లభింపవ
న్న సా । మ్యంబుగ విన్నుఁబోలు రసి కాగ్రిణికిన్న

నుఁ బోలు పెండ్లమం । దంబుగ నుండరాదెయని◆స
న్మతిక ముట్టిపడంగఁబల్కినా । మంబిడఁ జూచుచుం
క్రమ మన◆మా! పరకాంతల పైకిపోకుమా.

శ్వాసకాసలకు నౌ◆షధసేవకొన్నాళ్లు కుఱువులమం
తాలు◆కొన్నినాళ్లు । భాంతవఁదినినట్టి◆పథ్యంబుకొ
న్నాళ్లు పన్నుగిలుటకు మందు◆కొన్నినాళ్లు । అదిక

ల్వించుఁబుయ్◆లోఁదుటఁ గొన్నాళ్లు కూడదియ్యాదియం
చుఁ గొన్నినాళ్లు । వీఁటుప కైశతి◆ వేచుట కొన్నాళ్లు
కాపరాయభారానఁ◆గొన్నినాళ్లు.

తే. గీ. ఉన్నవియు లేనివియుఁ గొన్ని◆పన్నియుటుల
గడుపుదురుతూవె కామిష్ట◆పపకయుఁన్న
నిట్టియాటంకముల కల్గ◆పష్టమున్నఁ

దెలియఁజేసినీకువిను పరస్త్రీలవిడుము.

ఉ. సాఁగినయంతకాలము భ్రాంతమున్ను నీమనస్సైనయ
ట్లుగా। సాఁగు నవస్థ కల్గినను సాంగదు నీపనినుం
తయైన నీ। భోగము పంచలోన నసంబోఁడిని కూ
డిన నాఁడెతీరెనీ। యాఁగమిఁకేల నాకుమనంమా!
పరకాంతల పైకిపోకుమా.

ఉ. చక్కదనాలచుక్క సర♦సంబుల యిక్కమవోడకే
నిం। పెక్కుగఁ దేల్చునారి న♦పించెదె మాటలకో
రియుంచు నీ। పక్కట! యెన్నఁడో జరిగి♦నట్టి పను
ల్మది నెంచియెంచి యా। మక్కువ నీవవేల ను♦
మా! పరకాంతలపైకి పోకుమా.

సీ. సంగీతమును బాడు♦సరసున కేకాదె పూఁబోంట్లు కోఁ

గిండ్లు♦పుట్టినిండ్లు । వేమారు బూనుచుఁ దాల్చు♦వేశ్య
కానికి కాదె కాంతాధరంబులు♦కమ్మతేన । ఘనుఁ
డంచుఁ బొగడొందు♦గ్రామస్థునికిఁ గాదె లలనల ప
ల్కు వీ♦నులకువిందు । నగలను దిగవేయు♦నగ కాని
కే కాదె రమణులగొప్ప♦వరాలకుప్ప.

తే. గీ. సరసమొలుకఁగని వైనిక♦స్వామి యోష

అన్యకాంతా రతిచ్ఛ మై◆యలరు వేష
ఒరులు విన్నను తెగ నవ్వ◆కుందు వేష
మనమ! యింకనైన సుంత నా◆మాటవినుము.

తే. గీ. తాను మునింగినయదె గంగ◆ తాను వలచి
నట్టిదే రంభ యనెడి సా◆మ్యంబుఁదోప
వక్రిగమనంబుఁగలుగు యా◆వాలపైని

మమతవీడుము మనమ! నా మాట వినుము.

మ. శ్రీకాంతా మణికంఠ సుందరులు లేరా! వాని కే
భూమిపై । గలవా! ఫాల్గునాదుల పోరిమునం సౌ
ఖ్యం బెల్లకాలంబు నీ । గలదా! వియోగ్యకకాంతనై
దగిలి దుఃఖంబందగా నేల మా । యాలకుం గ్రక్కు న్నె
శింపనేల మనమా హైన్యక్రియల్ మానుమా.

చ. చదువులునేర్చినట్టి నెర◆జాణతనంబున నుత్తరంబుల
నృత్రజనుని కేళిఁ దేల్చుమని◆నాగతియేమని వారివీరి
నిం । పాదవంగఁ గూడ నేలయని◆యొక్కొక కాంత
లిఖించునప్పుడ । య్యాది యొకతప్పుగాదు◆మనమా!
పరకాంతలపైకి బోకుమా.
ఉ. పట్టపగంటియందె తల◆వాకిట నోర్దుక నడ్డముంచికే।

ల్బట్టి ప్రియంబుఁ దీప్పమని • భానజకేళిని గూడఁగల్గు
నా । దిట్టకొరేలనైన వెను • దీసెకురోజు భయానకగ్గ
నీ । కట్టి భయంబులేక యిటు • లే చరియించుట ప్రా
జ్ఞధర్మమే.

ఉ. బుద్ధిమొకింత లేకనన • బోఁడులకై పొరుగింట్ల వెంటనీ ।
వెద్దువలెంజరింపఁ చుని • నీ! పరమార్థపు చింతనుంత

యే । నొద్దకుఁ జేరనీకయిటు లుండఁగలంచితి వేమిపా

పమా । ముద్దియనాఁడు చెప్పిన సుబుద్ధులనైనఁ ద

లంపవక్కటా.

ఉ. పండితులంట యీతులువ పాటొనరించుట దోసమం

ట యీ । పాండితిఁ గిండితప్పెడెటు పాగనొ ముద్దుల

నిచ్చువేళ హా! । యండజయానలిట్టియడి యాళము

సేతుకయిష్టమైనసీ । గండుతనంబుమానిపర ♦ కాంత
లపైకిఁకనేగఁబోకుమా.

ఉ. కాంతలయిండ్లచుట్టకట! ♦ కావలివానినతెన్నతంబునీ।
వెంతోప్రయాసకోర్చి చరి ♦ యించెదవేమోగింతురం
చునిన్నంతటఁజూచిగొబ్బునగృ ♦ హంబునదూరిమొ
గంబుఁజూపఁగా । నంతయునిచ్చగింపనిమ ♦ హాసతిపై

మరులుంచఁ జెల్లునే.

ఉ. కుంటిదాగుడ్డిదో కులవ్రు◆కోమలి రోగ్యకయుంటనుం
డనీ, కొంచెతనంబుఁదీర్చ కొన◆గూడదె! దాని సం
గూడియుట్టులౌ । రెంటికి వెళ్ళిమై చెడిస◆ కేవశ్వై సిరు
గాడుచుంటివీ । పంటవలంతి హై సుగతి◆ బాఘనుఁగాదె
పరాంగనారతుల్.

తే. గీ. తొలుతనెఱిబింకులాడియై◆ మెలఁగియున్న
వనితవఱలునుతుదిఁబతి◆వ్రతయనంగ
వినవె! మన పెద్దవారను◆కొనెడిమాట
ప్రాఁతలంజెలిప్పములోక◆మాతలనుచు.

ఉ. కైతముఁజెప్పువారు విట◆కాంత్రిని మూఢు డొకం
డవ్రాసెనా। రీతినెనీవొనర్పఁజెల◆ నేగితివట్టులవాఁరి

సినట్టియా । పాతకి తాద్వశంబయిన◆నర్తనఁగల్గియె
యట్లువ్రాసినా । వ్రాఁతలుమం చినంచుఁజర◆భామ
లనీవుముఁగోరఁబోకుమా.

సీ. భావజాంతకుఁజూడఁ◆బోవఁ బుట్టినకాళ్లనపలీగ్రహాం
బుల◆కరుగవలసె । శివపూజసేయు ను◆న్నభవమైన కర
ముల భామలపాలిండ్లు◆పట్టవలసె । నిగమాగ్ర్యఁజూడ

జ◆నిర్మించిన నేత్రాలఁ గులటాంగనలఁ జూచి◆యుల క
వలసె । నీశ్వరధ్యానార్థ◆మిలజనించిన ఃహ్వా జారిణ
ధ్యానంబు◆సలుపవలసె.

తే. గీ. నరక్రటావీనికధికారి◆వైననీవు
సమదనైయుంటనే నింద్రి◆యములుపీడఁ
గలిగెస్వోచితమగు సత్క్రి◆యలనునిటులు

మనమ ! యీకసైనసుంతనా◆మాటవినుము.

సీ. కడుఁదొంటకాళ్లచే◆నడయాడునొక్కతె లిద్దెలాగు
నలేవ◆ లేనిదొకతె । మోటుమొటిమొఁలగల్గు◆మొగ
మున్నదొక్కతె [illegible] ములేసున్నయై◆వఱలునొకతె
ఖుల్లుఖుల్లనుచుఁదగ్గుచునుండునొక్కతె యొంటెలా
గునసాఁగు◆చుండునొకతె । తుందిల హృదయంబు◆

తోఁదనర్చుచిదోక్త్ర బలిపినయొష్టఁ జేఁ • బరగునాకత్తె।

తే. గీ. లేశమయినసునిటువంక • లేనివారు

లేరు చక్కనివారంచు • వారివీరి

పై మరులుకొని చెడదేమిః • పాపమయమొః

మనము యిఁకనైన సుంతనా • మాటవినుము.

ఉ. తుంటరివంచుఁ బెద్దలు తుః • ఘూయని మానుసనుమ్మి

వైవసీ । వంటిమునీషు లే! యిటుల◆బాలిశవృత్తి మెలం
గువారిసీ । యింటను గెల్చి కాదె గెలు◆పించుక రచ్చ
లలో◆ భోందుటల్ । బంటుతనాన నైహికము◆ బాసి
పరంబిక◆ భోందనేర్తు వే.

చ. తనమన సౌఖ్యసంగులను◆ దార్కొ విపట్లవవళ్ళయం దె
యు । మ్మనసిజ కేళినిం బెరసి◆ మైమరపొందెడి అంకు

లాడియే । యపఘుచరిత్రిఁ గాఁగమఁ◆మా! భువిసర్వ
మెఱింగినట్టినీ । కనుచిత మేపరాంగనల◆యూసతొఱం
గియశంబుఁ గాంచుటల్.

ఉ. పాపము సత్పతివ్రతలు◆పద్ధియముల్ తమమిఁక వా్రసి
నీ । వేపునద్ది సేతువని◆ యే నినుఁ గూడఁగ నాఁగరం
టనీ । వీవలుగాకి కొబ్బ మొన◆రింపక గీశము సేర్తు వేని

యూ । పాపముల్ద్రిసాధ్వులకుఁ • బాపమునాపనితప్పు

కాదునూ.

చ. పరిబలువరాంగనారతికి • బాల్పడక జరియింతురిగా

కలో । యజముఖులందఱు దోలఁగ • నాడుచునుందు

రుగాక మోనవు । కృజముగ పాడిపంటలును • గల్గు

నుగాక జగంబువారికి । సుదినమనోజ్ఞబృందములు •

శ్రీ ఘఁదనర్పునుగాఁ జెప్పెదుఁ.

తే. గీ. అంబుధినిషంగ భూరికృ • పాంతరంగ
వాళిధృతిగంగ మన్మథ • మదవిభంగ
అలఘుధవళాంగ మునిమాన • సాబ్జభృంగ
మంగళంబిదె శ్రీముక్తి • లింగ నీకు.

తే. గీ. దళితమాతంగ దుర్జనో • త్సాహభంగ

కరధృతకురంగ గిరికన్య◆కాభుజంగ

ఉరువృషతురంగ బహుభీమ◆యుద్ధరంగ

మంగళంబిదె శ్రీముక్తిలింగ నీకు

తే. గీ. భుజగభూషితదివ్యాంగ◆సుజనసంగ

పాతకవిభంగ పరమకృ◆పాతరంగ

రజతగిరిశృంగనిలయమ◆ తాప్రాణలింగ
సంగళంబదక్షిముక్తి◆ లింగనీకు.

సంపూర్ణం.

10757